

Albert Ferrer i Soler (1922-1954)

Un historiador per a la memòria

El 4 de juliol de 1922 naixia a Vilanova i la Geltrú Albert Ferrer i Soler. La seva trajectòria seria curta però intensa. Moria jove, massa jove, poc abans de fer els trenta-dos anys. Malgrat aquest fet, Albert Ferrer consolidà una valuosa tasca interdisciplinària. Estudiós perseverant de la història i les tradicions s'especialitzà en el camp de l'arqueologia en la que destacà i llegà importants descobertes de jaciments i treballs d'investigació. Una faceta que encapçalà des de la presidència de la secció arqueològica del Centre d'Estudis de la Biblioteca-Museu Balaguer. Sovintejà els treballs de divulgació a les pàgines del *Villanueva y Geltrú* i a publicacions especialitzades. La seva figura podria ésser glossada per molts dels que feren camí amb ell, amics i coneguts, companys de recerques o familiars. No obstant això, avui voldria fer-ho des d'una altre perspectiva, des del desconeixement directe i personal. Jo arribava al món una colla d'anys després del seu traspàs. El fet de no ser coetanis i la desconeixença particular podrien desqualificar qualsevol de les meves apreciacions. Malgrat tot, m'atreveixo a fer-ho des d'una íntima admiració. L'acostament als seus treballs de recerca o la lectura de les notes divulgatives sobre aspectes diferents de la nostra història ens dibuixen el perfil d'un investigador rigorós i notable. Tal vegada la vessant més coneguda de la seva tasca siguin el *Llibre dels Gegants ...* o les notícies aportades al voltant dels jaciments arqueològics de la Masia Nova o d'Olèrdola. Ha estat una descoberta progressiva, sense premeditació. La meva modesta immersió en la recerca de la nostra història col·lectiva ha fet emergir el singular pòsit de coneixements acumulats per Albert Ferrer. És un aiguabarreig de secreta admiració amb una dosi d'atracció subjectiva fonamentada en aspectes més banals. La coincidència homònima, la vocació d'investigació històrica i l'eventualitat d'un òbit primerenc inoculen un component d'afecte particular

per la seva figura. En qualsevol cas, les circumstàncies inexorables interrompien una, de ben segur, meritòria trajectòria en el camp de la recerca històrica en general i de l'arqueologia en particular. Amb poc més de vint anys ja havia publicat les seves investigacions en publicacions d'àmbit local i fins i tot d'abast més ampli. En el capítol de reconeixements ens fem ressò del butlletí que el Centre d'Estudis del Museu dedicà el 1954 de manera gairebé monogràfica i com a homenatge pòstum a Albert Ferrer, on s'hi detallava la relació dels seus treballs. Poc temps cap aquí la ciutat ha preservat la seva memòria dedicant-li un carrer dels nous eixamples, ben a prop del seu estimat jaciment de la Masia Nova. En els darrers temps Albert Ferrer estava redactant un llibre sobre Vilanova i la Geltrú encarregat per l'Editorial Barcino i una història de la Parròquia de Sant Antoni Abat. La dissort de la vida impedí la concreció d'aquests i molts altres treballs que avui engruixirien i enriquirien el coneixement de la nostra història. Des de la no contemporaneïtat, però sí des del reconeixement, serveixin aquestes línies per testimoniar l'homenatge i la memòria d'Albert Ferrer i Soler. Avui tindria setanta-cinc anys.

Albert Tubau

(Article publicat al Diari de Vilanova el 4 de juliol de 1997)